

ת"פ 3862/03/15 - מדינת ישראל נגד מוג'אהד ג'אסר

בית משפט השלום בעכו

30 מרץ 2015

ת"פ 3862-03-15 מדינת ישראל נ' ג'אסר(עציר)

כב' השופט זיאד סאלח, סגן הנשיא

המאשימה:

מדינת ישראל

נגד

הנאשם:

מוג'אהד ג'אסר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אינאס סמוכה

הנאשם: הובא

הסניגור: עו"ד נאג'י עאמר - סניגור ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על סמך הודאת הנאשם, אני מרשיע אותו במה שמיוחס לו בכתב האישום, היינו עבירות של כניסה לישראל שלא כדין ונהיגת רכב ללא רישיון נהיגה.

ניתנה והודעה היום י' ניסן תשע"ה, 30/03/2015 במעמד הנוכחים.

זיאד סאלח, סגן נשיא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

עמוד 1

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק וכן נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה.

מסתבר כי לנאשם יש הרשעות קודמות, לרבות מאסר על תנאי בן חודשיים שהינו בר הפעלה במסגרת תיק זה.

ב"כ המאשימה טענה למתחם ענישה הולם, שנע בין 4 חודשי מאסר ועד 8 מאסר וביקשה להשית על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם הנ"ל, היינו 6 חודשים וכן ביקשה להפעיל מאסר על תנאי בן חודשיים באופן מצטבר.

ב"כ המאשימה ציינה את החומרה במעשיו של הנאשם, זאת במיוחד לאור עברו הפלילי הלא קל וכן רמזה שמא הנאשם נכנס לתחום מדינת ישראל שלא על מנת להתפרנס, שאם על מנת לבצע עבירות נוספות.

הסניגור התנגד "לרמזים" שהועלו על ידי ב"כ המאשימה, שאין להם כל עיגון בכתב האישום, ציין את ההלכה אשר בפסק דין אלהרוש, עפ"ה העונש שיושט על תושבי השטחים הנכנסים שלא כדין לתחום מדינת ישראל יחל ממאסר על תנאי ועד למס' חודשי מאסר, ציין כי לנאשם יש רישיון נהיגה פלסטיני וכי נהיגתו בתחום מדינת ישראל היתה באופן זמני ועל מנת להחליף נהגת נוספת אשר התעייפה.

אכן הלכת אלהרוש קבעה מתחם ענישה הולם, שיכול להתאים לעבירות רבות של כניסה שלא כדין לתחום מדינת ישראל, כאשר אותו מתחם אכן מתחיל במאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר.

בעניינו לנאשם יש עבר פלילי לא קל וכן יש עבירה נוספת, שהיא נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה.

אסכים עם הסניגור שלא היה מקום לטעון כי הנאשם ביקש לבצע עבירות נוספות מעבר לכניסה לתחום מדינת ישראל, כנראה אך ורק לשם פרנסה.

לפיכך מתחם הענישה ההולם בעניינו צריך להיות בין חודש מאסר ועד ל- 4 חודשי מאסר, זאת גם לאור עונשים המוטלים לעיתים קרובות ותכופות על ידי בימ"ש זה, כמו גם על ידי בתי משפט אחרים.

כן נראה לי שיש להשית על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם הנ"ל, זאת גם לאור ההודאה וכאשר הינני קובע כי בגין העבירה של נהיגת רכב ללא רישיון נהיגה, גם לאור נסיבותיה, אין מקום להטיל מאסר בפועל כי אם אך מאסר על תנאי וכן פסילה מלנהוג.

לפיכך ולאור הנ"ל אני משית על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- מאסר בפועל בן חודש ויום אחד, זאת החל מיום מעצרו - 26/2/15.

עמוד 2

- אני מפעיל במצטבר מאסר על תנאי בן חודשיים, שהוטל על הנאשם בת.פ. 11340-10-13.

לפיכך על הנאשם לרצות סה"כ 3 חודשים ויום אחד, כל זאת החל מיום 26/2/15.

- מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה, ויורשע עליה בדיון.

- אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, החל מהיום.

מסתבר כי לנאשם אין רישיון נהיגה בר תוקף בתחום מדינת ישראל. לפיכך מניין תקופת הפסילה יחל החל מיום השחרור מהכלא.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום י' ניסן תשע"ה,
30/03/2015 במעמד הנוכחים.
זיאד סאלח, סגן נשיא**

המזכירות תסרוק מוצגים שהוגשו בישיבת היום.

הוקלד על ידי נג'יב מעדי